

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové, soudce JUDr. Jaromíra Klepše a soudce JUDr. Vladimíra Gabriela Navrátila v právní věci

žalobkyně: **DALTEK GROUP a. s.**, IČ: 258 18 759
sídlem Sokolská 1792/52, 120 00 Praha 2
zastoupená Ing. Tomáš Goláň, daňová kancelář s. r. o.
sídlem Jiráskova 1284, 755 01 Vsetín

proti

žalovanému: **Generální ředitelství cel**
sídlem Budějovická 7, 140 96 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 04. 2021, č. j. 4511-6/2021-900000-311,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žalobkyně **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované se náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

Odůvodnění:

I. **Předmět sporu**

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhá přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 16.04.2021, č. j. 4511-6/2021-900000-311 (dále „napadené rozhodnutí“), kterým bylo

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

zamítnuto odvolání žalobkyně proti dodatečným platebním výměrům Celního úřadu pro hlavní město Prahu ze dne 22. 04. 2020, č. j. 39642-4/2020-510000-51 a č. j. 39642-5/2020-510000-51 (dále „prvoinstanční rozhodnutí“) a tyto byly zároveň žalovaným potvrzeny. Prvoinstančními rozhodnutími Celní úřad pro hlavní město Prahu (dále též „celní úřad“) dodatečně vyměřil žalobkyni konečné antidumpingové clo ve výši 239 626 Kč a 393 475 Kč, a to ve výši rozdílu mezi částkami cla původně vyměřenými (0 Kč) rozhodnutími v celním řízení ev. č. 17CZ5300001C3IYYN0 ze dne 29. 08. 2017 a 17CZ5100001HVQ40P0 ze dne 14.03.2017 a částkami cla nově stanovenými (239 626 Kč a 393 475 Kč)

2. Spor se vede především o to, zda bezešvé trubky, které žalobkyně dovezla z Indie, jsou čínského nebo indického původu. Zatímco žalovaný tvrdí, že dovezené výrobky jsou původu čínského, zpracováním v Indii nezískaly nepreferenční původ podle čl. 60 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013, kterým se stanoví celní kodex Unie, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „celní kodex“), a na případ se vztahuje prováděcí nařízení Rady (EU) č. 1331/2011 ze dne 14. 12. 2011, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo a s konečnou platností vybírá prozatímní clo z dovozu některých bezešvých trubek a dutých profilů z nerezavějící oceli pocházejících z Čínské lidové republiky (dále „antidumpingové nařízení“), žalobkyně má za to, že trubky, byť původem z Číny, získaly nepreferenční původ zpracováním v Indii, antidumpingové nařízení se na její případ nevztahuje, a proto je vyměření antidumpingového cla neoprávněné.

II. Napadené rozhodnutí a skutkový stav

3. Žalobkyně dovezla z Indie tři zásilky bezešvých trubek z nerezové oceli spadajících do tarifní položky 7304 41. Zásilky byly propuštěny do režimu volného oběhu na základě celních prohlášení (ze dne 25. 05. 2016, 14. 03. 2017 a 29. 08. 2017), která učinili nepřímí zástupci žalobkyně dle pravidel celního kodexu. Těmito prohlášeními byl deklarován indický původ dovezeného zboží. Celní úřady podaná prohlášení neověřovaly a dovezené zboží propustily do režimu volného oběhu na základě deklarovaných údajů s nulovým výběrem cla. Celní orgány nejsou povinny ověřovat přijatá celní prohlášení.
4. Dne 04. 10. 2019 zahájil celní úřad u žalobkyně kontrolu po propuštění zboží zaměřenou na ověření správnosti deklarovaného původu bezešvých trubek a správnosti zaúčtovaného cla. Celní úřad kontrolou zjistil, že dovezené zboží není původu indického, ale čínského, a v důsledku toho podléhá konečnému antidumpingovému clu na základě antidumpingového nařízení. Výsledky kontroly po propuštění zboží ze dne 17. 04. 2020, č. j. 39642-2/2020-510000-51 a celní úřad uzavřel, že ve všech kontrolovaných případech došlo k úniku na konečném antidumpingovém clu, které bylo posléze doměřeno prvoinstančními rozhodnutími.
5. Žalovaný jeden z platebních výměrů vydaný spolu s prvoinstančními rozhodnutími zrušil, jelikož žalobkyně v tomto jediném případě prokázala, že dovezené trubky byly vyrobeny v Indii z trubek původu z Jižní Koreji. Korejské trubky antidumpingovému clu nepodléhaly.
6. Žalovaný ve svém rozhodnutí připomíná, že není vázán pouze námitkami odvolatele a je oprávněn doplnit dokazování. To také učinil, když si vyžádal doplňující vysvětlení od Evropského úřadu pro boj proti podvodům (dále jen „OLAF“), z jehož závěrečné zprávy ze dne 04. 07. 2019, č. j. OCM (2019) 14897 (dále „závěrečná zpráva OLAF“) celní úřad vycházel. Dále žalovaný předkládal vybrané přílohy závěrečné zprávy a zjišťoval praxi

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

dalších členských států při vyměřování antidumpingového cla na základě stejné závěrečné zprávy.

7. Po shromáždění všech podkladů žalovaný navázal na celní úřad a při rozhodování vycházel též především ze závěrečné zprávy. Z obchodních dokladů jednoznačně vyplývá a je podstatné, že žalobkyně dovezla bezešvé trubky z nerezové oceli o daných rozměrech dokončených procesy za studena a nejsou tak pochybnosti o tom, že odvolatel dovezl bezešvé nerezové trubky dokončené úběrem za studena spadající do položky celního sazebníku 7304 41.
8. Žalovaný sice nepovažuje listiny vydané ze strany OLAF za závazné dokumenty, ze kterých by měl slepě vycházet bez ohledu na obsah spisu. Na druhou stranu nelze odhlédnout od toho, že zjištění učiněná OLAF je nutno považovat za relevantní, dokud není prokázán opak. Pokud ze závěrečné zprávy plyne, že trubky tarifního čísla 7304 produkované indickou společností Maxim Tubes (obchodní partner žalobkyně) již z principu nemohly získat indický původ právě proto, že surovinou pro jejich výrobu byly čínské trubky tarifního čísla 7304, pak je zcela zřejmé, že důkazy indického původu dovezených trubek (osvědčení o původu a údaje o původu na fakturách) byly vyvráceny (zpochybněny) a dovezené trubky jsou původu čínského.
9. Předmětem vyšetřování OLAF bylo nepřeborné množství zásilek bezešvých trubek dopravených do EU. Odvolací orgán proto připouští, že v jednotkách případů (z několika tisíc zásilek) mohly být trubky vyrobeny z materiálů nečínského původu, např. právě korejského nebo dokonce i indického (např. o Suraj Limited OLAF zjistil, že je vybavena pro výrobu trubek indického původu). Tyto skutečnosti je však třeba řádně doložit listinami, a to subjekty, které indický původ dovezeného zboží tvrdí, resp. jsou i přes výsledky vyšetřování OLAF přesvědčeny o tom, že jimi dovezené trubky jsou indického původu. V nyní projednávaném případě leží důkazní břemeno na straně odvolatele.
10. Odvolatel tvrdil a stále tvrdí, že jím dovezené trubky jsou původu indického, a to v situaci, kdy Maxim Tubes dovezla z Číny celkem 5 649,097 tun trubek, z čehož je patrné, že vyváženy jsou zcela dominantně přepracované trubky z Číny – odkazuje přitom na bod. 2.6 závěrečné zprávy. Odvolacímu orgánu je z jeho úřední praxe velmi dobře známo, že indické úřady, stejně jako indiští vývozci, osvědčovali indický původ zboží i tam, kde byly zcela zjevně pro výrobu použity čínské trubky tarifního čísla 7304 a přepracováním na jiné trubky procesy za studena a řadou dokončovacích operací (žíhání, rovnání, pasivace, moření atd.) indický původ nezískaly. Osvědčení o indickém původu a prohlášení o indickém původu na fakturách má odvolací orgán vydaná v souvislosti s vývozem bezešvých trubek z Indie na základě výše uvedeného a na základě obsahu závěrečné zprávy a prohlášení samotné Maxim Tubes za zcela neprůkazná. Důkazní břemeno tvrzeného indického původu leží na odvolateli. Odvolatel tedy mohl a měl prokázat jím tvrzený indický původ již v řízení před celním úřadem a nyní i v řízení před odvolacím orgánem. Odvolací orgán odvolatele o rozložení důkazního břemene a o povinnosti prokázat jím tvrzený indický původ dostatečně poučil (viz výzva ze dne 26. 1. 2021).
11. Ze závěrečné zprávy jednoznačně vyplývá, že indiští vývozci bezešvých trubek z nerezové oceli Maxim Tubes a Krystal Steel vyráběli bezešvé trubky čísla 7304 pro vývoz do EU z čínských trubek stejného tarifního čísla, nikoliv z dutých profilů položky 7304 49. Žalovaný poukazuje na význam závěrečné zprávy, kdy OLAF prokázal, že prověřovaní indiští vývozci produkují trubky dovážené do EU ze vstupních materiálů (za tepla dokončených

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

trubek) čínského původu. Dále OLAF zjistil, že čínská produkce buď není v Indii vůbec zpracovávána (to má odvolací orgán za vyvrácené) nebo je zpracovávána nedostatečně pro získání indického původu. OLAF prováděl šetření, které se týkalo určitého období, ve kterém byly z Indie vyváženy zásilky nerezových trubek do EU, přičemž mj. zjistil, že uvedené subjekty jsou vybaveny pro zpracování trubek za studena a k provedení dokončovacích operací, včetně žíhání, nikoliv pro výrobu trubek z primárních forem, z polotovarů nebo z jiných produktů jiného tarifního čísla operacemi za tepla. Toto vybavení a prováděné zpracování se v průběhu šetření nijak nezměnilo. Odvolatel dovezl zboží z Indie v prověřovaném období, kdy Maxim Tubes nemohla vyrobit dovezené zboží jinak než opracováním čínské produkce za studena. Skutečnost, že vyrábí z čínské produkce, potvrdila i samotná Maxim Tubes a indické dovozní údaje jsou s tímto sdělením v souladu. Z tohoto důvodu dospěl celní úřad oprávněně k výše uvedeným kontrolním závěrům.

12. Odvolací orgán pouze pro úplnost porovnal obsah příloh závěrečné zprávy s údaji uvedenými v celních prohlášeních a zjistil, že lze ztotožnit údaje v přílohách závěrečné zprávy s údaji o dovozu daného zboží do ČR (viz řádky 10161 až 10169 a 13231 přílohy č. 5 závěrečné zprávy, záložka *Export Details*, které lze ztotožnit s obsahem dovozních faktur předložených odvolatelem). V daném případě není problematické doložení stavu věci, o tom již nemohou být žádné pochybnosti (přestože odvolatel rezignoval na dokazování listinami o výrobě v Maxim Tubes), rozhodný je dopad obecně závazných pravidel původu na zjištěný stav věci.
13. V projednávaném případě odvolatel předložil důkazy nepreferenčního původu v podobě osvědčení o původu zboží (CERTIFICATE OF ORIGIN) č. 36279 ze dne 17. 2. 2017 a faktur za dovezené zboží, na nichž byl uveden údaj o indickém původu. Tyto doklady formálně osvědčily nepreferenční indický původ dovezeného zboží při jeho propuštění do volného oběhu. Vyšetřování OLAF zaměřené na ověření pravdivosti tvrzeného původu však indický původ nepotvrdilo, naopak prokázalo původ čínský. Bylo proto na odvolateli, aby vyvrátil správnost či pravdivost závěrečné zprávy ve vztahu k předmětným dovozním zásilkám bezešvých nerezových trubek konkrétními listinami dokumentujícími původ, druh a způsob zpracování materiálu v Maxim Tubes.
14. Z obsahu závěrečné zprávy (bod 2.5) také vyplývá, že indické orgány při vyšetřování OLAF nespolupracovaly, proto nebylo možné uskutečnit vyšetřování přímo u dotčených vývozců. OLAF při svém vyšetřování vycházel z konkrétních jmenovitých údajů, nikoliv z obecných statistik. Dotčení vývozci získané údaje nijak nezpochybnili, naopak. Údaje, které OLAF použil pro svou argumentaci, jsou údaji, které oba dotčení vývozci použili pro celní odbavení, jsou tedy v podstatě reprodukcí rozhodování indických celních orgánů o propouštění zboží do dovozních a vývozních režimů v jimi prováděném celním řízení. Na tyto údaje je nutné nahlížet presumpcí jejich správnosti, dokud není prokázán opak. Odvolatel nijak neprokázal, že by údaje, z nichž vycházel OLAF v závěrečné zprávě, byly nesprávné či nepravdivé. Nesprávnost či nepravdivost těchto údajů nedoložila ani Maxim Tubes v průběhu vyšetřování OLAF (viz výše), naopak, zjištění potvrdila.
15. Následně se napadené rozhodnutí věnuje detailnímu rozboru výrobních procesů, vyjádření indického znalce a právnímu výkladu nepreferenčního původu zboží. Dle žalovaného nejsou splněny podmínky čl. 60 odst. 2 celního kodexu o nepreferenčním původu zboží. Rozhodující není technická náročnost výroby, ale povaha vstupního materiálu a splnění pravidel původu stanovených prováděcími předpisy. Maxim Tubes dovážela, jak plyne ze závěrečné zprávy OLAF, převážně hotové bezešvé trubky čínského původu spadající již pod

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

tarifní položku 7304 a tyto trubky byly v Indii pouze dále zpracovávány. Vstupní materiálem nebyly duté profily ani jiné polotovary jiného tarifního čísla, ale již hotové trubky stejné tarifní položky, jakou měly i výrobky vyvážené do Evropské unie. Ve spojení s přílohou 22-01 DA k celnímu kodexu je třeba čl. 60 odst. 2 celního kodexu vyložit tak, že ke změně nepreferenčního původu nemůže dojít, pokud zůstává zachováno stejné čtyřmístné tarifní číslo zboží. Změna v rámci podpoložek, např. z 7304 na 7304 41 není změnou tarifního čísla relevantní pro vznik nepreferenčního původu. Odvolací orgán si je vědom, že i zpracování v Indii je rozsáhlé, technologicky i energeticky náročné a má hospodářské odůvodnění (jak mj. zjistila i Komise), přesto uzavírá, že podmínky pro získání nepreferenčního původu v Indii podle přílohy 22-01 DA pro hutní výrobky položky 7304 41 nebyly zpracováním v Indii splněny. Energeticky a technologicky náročné je prakticky každé zpracování hutních výrobků, avšak ne s každým zpracováním získává dané zboží původ v místě, kde bylo provedeno.

16. Žalovaný k tomu dodává, že z výše uvedené právní úpravy jednoznačně vyplývá, že zboží položek KN (HS) 7304 41 (trouby, trubky a duté profily tvářené úběrem za studena), na jehož výrobě se podílela více než jedna země (území) získá nepreferenční původ v zemi (území), v níž dojde k takovému opracování (minimální rozsah zpracovatelské operace), jehož důsledkem je buď změna sazebního zařazení na úrovni čísla HS (např. výroba trubek z ingotů nebo jiných primárních forem čísla HS 7218 či tyčí čísla HS 7222) nebo přepracováním dutých profilů položky HS či KN 7304 49. Indický původ mohou proto získat trouby, trubky a duté profily z nerezavějící oceli kruhového příčného průřezu dokončené úběrem za studena, pokud jsou v Indii vyrobeny z nepůvodních výrobků spadajících do jiného tarifního čísla než je číslo 7304 nebo z nepůvodních dutých profilů (tedy nikoliv trub a trubek) položky 7304 49, tedy z dutých profilů získaných tvářením za tepla. Takovéto zpracovatelské operace provedené na nepůvodním (čínském) zboží v Indii představují minimální způsob opracování, na jehož základě mohou výrobky položky 7304 41 získat nepreferenční původ v Indii.
17. Na základě výše uvedeného dospěl odvolací orgán k závěru, že vysvětlivky k HS, resp. v nich uvedenou definici trub a trubek, je nutné vyložit s ohledem na jejich kontext a význam. Z podkladů, které odvolatel předložil (viz výše) i z ostatních listin zařazených ve spisu, jednoznačně vyplývá, že Maxim Tubes použila pro svou výrobu čínské trubky tarifního čísla 7304 (nikoliv duté profily) plnící podmínky technických norem pro hotové trubky a za studena je přepracovala na trubky jiných rozměrů. Tím však hotové výrobky nezískaly indický původ. Podle obsahu vyjádření Maxim Tubes potvrzeného indickým znalcem se nejednalo ani o duté předvalky získané prorážením za tepla, ale o trubky dokončené procesy za tepla, které splňují požadavky technických norem pro hotové trubky (ASTM A 312), viz vyjádření Maxim Tubes, které je přílohou 17 závěrečné zprávy. V Číně tedy nedocházelo pouze k prorážení ingotů či tyčí, ale i k dalšímu opracování prorážením vzniklých dutých předvalků na hotové trubky plnící podmínky technických norem.
18. Podle žalovaného je zcela nepochybné, že proces výroby bezešvých trubek položky 7304 41 ze železné rudy nebo ocelového odpadu a šrotu zahrnuje nepřehledné množství více či méně významných a náročných zpracovatelských operací a činností. Podle platných pravidel původu lze na této zjednodušeně popsané technologicky i energeticky náročné výrobě trubek položek 7304 41 ze železné rudy nebo železného šrotu vysledovat pouze tři zásadní zpracovatelské operace na nepůvodním zboží, které vedou k získání původu v zemi nebo území, kde byly provedeny. Jedná se o výrobu surového železa ze železné rudy nebo šrotu

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

a odpadu, výrobu nerezových ingotů, polotovarů nebo jiných primárních forem ze surového železa nebo železného šrotu a odpadu a konečně výrobu dutých předvalků a trubek z primárních forem. Veškeré další zpracovatelské operace, které přicházejí při tomto zdlouhavém postupu v úvahu, nemají žádný vliv na původ konečného výrobku.

19. Podle obsahu spisu byly posledním podstatným zpracováním, které vedlo k novému výrobku (trubce tarifního čísla 7304) a současně bylo důležitým stupněm výroby přesných nerezových bezešvých trubek položek 7304 41 KN vyvezených z Indie do ČR, výrobní operace provedené v Číně metodou prorážení na křížové válcovací stolici. Právě přepracování (prorážení) ocelových polotovarů na duté předvalky vedlo ke změně tarifního čísla a lze je považovat z pohledu komplexního procesu výroby přesných trubek z primárních forem za podstatnou a důležitou výrobní operaci, která udává původ dovezených trubek. Krom toho v Číně nutně docházelo dle vyjádření Maxim Tubes také k dalšímu opracování dutých předvalků na hotové trubky s konečnou úpravou za tepla. Zpracování trubek v Indii již nebylo přes náročnost tam provedených zpracovatelských operací z pohledu celého procesu výroby trubek natolik podstatné a důležité ve smyslu pravidel původu, aby vedlo k získání indického původu konečného produktu (trubek položky 7304 41 dokončených procesy za studena). Odvolací orgán má s ohledem na obsah spisu za prokázané, že vstupním materiálem pro výrobu v Indii byly čínské trubky čísla 7304 a v důsledku toho jsou odvolatelem dovezené trubky čínskému původu (přepracováním za studena v Indii indický původ nezískaly) a podléhají antidumpingovému clu.
20. Následně se napadené rozhodnutí věnuje zásadám dokazování v daňovém řízení na základě daňového řádu a samotnému procesu daňového řízení v předmětné záležitosti, vč. námítky podjatosti znalce OLAF či namítané nemožnosti se vyjádřit k novým skutečnostem v daňovém řízení.

III. Žaloba a další podání účastníků

21. Soud na tomto místě uvádí, že vzhledem k obsáhlosti podání účastníků přikročil pouze k jejich stručné rekapitulaci. Vycházel přitom z toho, že strany znají spor, a není tedy nezbytné v narativní části rozsudku uvádět veškerou žalobní argumentaci. To však neznamená, že by soud nepřihlédl ke každé vznesené námitce.
22. V žalobě ze dne 21. 06. 2021 žalobkyně uvádí zejm. následující.
23. Předně namítá porušení práva na spravedlivý proces a uvádí, že napadené rozhodnutí je překvapivé. Napadené rozhodnutí se obsahově i argumentačně výrazně liší od předchozí výzvy k seznámení s podklady rozhodnutí, přičemž obsahuje rozsáhlé nové skutkové i právní úvahy, k nimž se žalobkyně neměla možnost vyjádřit. Správní orgán podle žalobkyně doplnil rozhodnutí o nové technické závěry, odkazy na judikaturu i nové právní konstrukce, aniž by postupoval podle § 115 odst. 2 daňového řádu. Tím ji měl připravit o možnost účinné procesní obrany a porušit nejen daňový řád, ale i ústavně zaručené právo vyjádřit se ke všem rozhodným skutečnostem.
24. Žalobkyně podrobně zpochybňuje použitelnost a důkazní hodnotu závěrečné zprávy OLAF. Zdůrazňuje, že se nejedná o závazný podklad s presumpcí správnosti, ale má jít pouze o jeden z důkazních prostředků, který musí být vnitrostátními orgány samostatně a kriticky hodnocen. Podle žalobkyně však správní orgány závěrečnou zprávu OLAF fakticky povýšily na jediný a rozhodující důkaz, aniž by se vypořádaly s jejími vnitřními rozpory, metodickými nedostatky a s námitkami žalobkyně. Zvláštní důraz klade v žalobě na to, že

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

závěrečná zpráva OLAF vychází ze znaleckého posudku osoby, jejíž nestrannost je vážně zpochybněna, a že její závěry jsou technicky nepřesné, zjednodušené a neodpovídají reálným výrobním postupům v Indii ani v Číně.

25. V souvislosti s tím vytýká žalobkyně žalovanému, že jeho závěry ohledně nepreferenčního původu zboží vycházejí z nesprávného znaleckého posudku pana Guiseho. Tvrdí, že výklad pravidel původu provedený žalovaným je zatížen zjevnými vadami. Podle žalobkyně je podmínka změny tarifního čísla splněna přeražením z položky 7304 na položky 7304 11, 7304 41 nebo 7304 31. Odkaz žalovaného na vysvětlivky k Harmonizovanému systému považuje za nepřipadný, neboť je nutné vycházet ze znaleckého zkoumání. Pravidla původu uvedená v příloze 22-01 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/2446 (dále jen „DA“) nemají představovat taxativní výčet způsobů získání původu, nýbrž pouze administrativní ulehčení prostřednictvím právní fikce. V daném případě mělo být podle žalobkyně aplikováno přímo ustanovení čl. 60 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 (celní kodex).
26. Žalobkyně dále napadenému rozhodnutí vytýká neúplnost zjištění skutkového stavu, protože ve spisu chybí část materiálů, které by mohly být v rámci šetření relevantní a mohly by vyznívat ve prospěch jeho i výrobce. Konkrétně uvádí, že Maxim Tubes prostřednictvím právních zástupců předkládala k OLAF obsáhlá vyjádření a odkazovala na řadu příloh (např. seznam ověřovaných důkazů v rámci šetření Komise), které však nejsou součástí spisového materiálu, přestože podle žalobkyně jde o důkazy způsobilé objasnit skutkový stav. Žalobkyně to rámuje jako problém objektivitu vyšetřování a úplnosti dokazování: pokud mají být shromažďovány důkazy „ve prospěch i v neprospěch“, nemůže se podle ní stát, že část relevantních podkladů zůstane mimo spis, a přesto se z jejich absence vyvodí závěry v neprospěch dovozce. Na tom pak staví závěr, že tím klesá důkazní hodnota závěrečné zprávy OLAF i přezkoumatelnost závěrů žalovaného, a současně znovu zdůrazňuje, že bez doplnění těchto podkladů (a bez výsledků jím navržených osob) je skutkový stav nedostatečně objasněn.
27. Žalobkyně má za to, že žalovaný bagatelizoval závěry nařízení Komise (EU) 2017/2093, které ukončilo šetření možného obcházení antidumpingových opatření na dovoz bezešvých trubek z Číny zasílaných z Indie (dále „PNK č. 2093“). Komise postupovala odlišně od OLAF, protože prováděla šetření přímo ve výrobních prostorách indických výrobců (včetně Maxim Tubes) a zkoumala čínské polotovary, což vyplývá z odůvodnění nařízení. Komise dospěla k závěru, že zpracování za studena představuje zásadní změnu výrobku a že existují hospodářské důvody pro změnu obchodních toků, takže podmínky pro obcházení antidumpingového cla nebyly splněny. Žalobkyně tvrdí, že rozdílná unijní úprava je marginální ve srovnání s faktickým zkoumáním Komise. Dále namítá, že neprovedení výsledku pana Vidyapata G. Vyase, jehož závěry jsou v rozporu se závěry znalce Guise, je hrubým procesním pochybením. Řízení bylo vedeno nesprávně, protože žalovaný i OLAF vycházeli pouze z dokumentů, zatímco Komise provedla fyzické šetření. Absence podkladů od Maxim Tubes a neprovedení výsledku svědka činí závěry žalovaného nepřezkoumatelnými a v rozporu s požadavkem na řádné zjištění skutkového stavu podle § 92 odst. 2 daňového řádu.
28. Dalším důvodem žaloby je tvrzená nesprávná aplikace celní sazby ve výši 71,9 %. Žalobkyně současně navrhuje, aby Soudnímu dvoru Evropské unie (dále jen „SDEU“) byly předloženy předběžné otázky. V závěru žaloby požaduje zrušení napadeného rozhodnutí a přiznání náhrady nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

IV. Vyjádření žalovaného, replika žalobkyně a další podání účastníků, přerušení řízení

29. Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 16. 08. 2021, č. j. 38251-2/2021-900000-311 navrhl žalobu zamítnout. Dále uvedl zejména následující.
30. Žalovaný před vypořádáním žalobní argumentace zdůrazňuje několik klíčových skutečností, které žalobkyně opomíjí. V řízení o doměření cla nese důkazní břemeno ten, kdo tvrdí určité skutečnosti (§ 92 odst. 3 DŘ), tedy žalobkyně, která tvrdí indický původ dovezeného zboží. OLAF svým vyšetřováním prokázal, že zboží nemohlo získat indický nepreferenční původ, ale zůstalo původu čínského, čímž byla zpochybněna věrohodnost dokumentů předložených žalobkyní. Závěry OLAF vycházejí z analýzy databází, platných pravidel původu a konzultace s Komisí, nikoli pouze z vyjádření znalce. Indický vývozce Maxim Tubes potvrdil zpracování čínských trubek v Indii, a žalobkyně měla doložit opak, což neučinila. Nečínský původ prokázala pouze u jediné zásilky, ač měla možnost doložit příslušné certifikáty i u ostatních. Pravidla původu jsou jednoznačně stanovena celními předpisy (HS, DA) a vycházejí z tarifního zařazení, nikoli z technických norem či výrobní praxe. Posudek znalce nelze použít pro určení původu, neboť vycházel z technických norem, nikoli z celních pravidel. Dokazování proběhlo jednou (§ 115 DŘ), žalobkyně zaměňuje dokazování s vypořádáním argumentace. Žalovaný se musel vypořádat i s otázkou prolomení tříleté prekluzivní lhůty pro sdělení cla, která byla u jednoho prohlášení překročena. Z uvedeného plyne, že žalobkyně neunesla důkazní břemeno ohledně indického původu zboží, zatímco žalovaný postupoval v souladu s právními předpisy.
31. Generální ředitelství odmítá tvrzení o porušení práva na spravedlivý proces. Rozdíl mezi výzvou ze dne 26. 1. 2021 a žalovaným rozhodnutím je logicky vysvětlitelný: výzva sloužila k seznámení žalobkyně s výsledky dokazování a interpretací právních předpisů, nikoli jako „rozhodnutí na nečisto“. Žalobkyně se k výzvě vyjádřila a uplatnila novou argumentaci, na kterou žalovaný reagoval rozšířením odůvodnění v konečném rozhodnutí. Skutkové a právní závěry zůstaly stejné, pouze byly podrobněji vysvětleny; nové dokazování neproběhlo. Rozšíření textu na jednotlivých stranách rozhodnutí představuje doplnění odůvodnění, nikoli nové skutečnosti či podklady. Žalobkyně byla s výsledky dokazování prokazatelně seznámena, obdržela veškeré důkazní prostředky a věděla, jak žalovaný hodnotí podklady. Měla možnost reagovat a navrhnout nové důkazy, což učinila. Žalované rozhodnutí proto nemohlo být překvapivé. Postup žalovaného odpovídal § 115 DŘ i judikatuře NSS, která vyžaduje seznámení daňového subjektu se závěry dokazování. Povinností žalovaného nebylo vypořádat veškerou argumentaci již ve výzvě. Tvrzení žalobkyně, že nemohla reagovat na doplněné dokazování, je nepravdivé a nemá oporu ve spise; žalobkyně nebyla na svých právech nijak dotčena.
32. K námitce nepoužitelnosti závěrečné zprávy OLAF a podjatosti pana Guiseho žalovaný nejprve shrnuje obsah závěrečné zprávy a ve zbytku setrvává na svém stanovisku vyjádřeném v napadeném rozhodnutí.
33. Ke znaleckému posudku č. 6/21, který žalobkyně předkládá k žalobě, žalovaný konstatuje, že posudek neobsahuje závěry, které by zpochybnily jeho rozhodnutí. Znalec ovšem vycházel z technických norem a české hutní terminologie, nikoli z pravidel původu podle celních předpisů a Harmonizovaného systému (HS), které jsou závazné pro celou EU. Popis výrobku, který znalec označuje jako „dutý profil“, odpovídá definici trubky dle tarifního čísla 7304, nikoli dutému profilu položky 7304 49 ve smyslu přílohy 22-01 DA.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

34. K absenci přizvání znalce žalovaný trvá na tom, že jej pro vyřešení věci nebylo potřeba, neboť se jedná především o otázku interpretace právních předpisů.
35. Co se týče otázky nepreferenčního původu, žalovaný setrvává na svém stanovisku v napadeném rozhodnutí a částečně na něj odkazuje.
36. K namítané neúplnosti spisu odkazuje žalovaný na napadené a dále rozvíjí argumentaci.
37. K rozporu napadeného rozhodnutí s PNK č. 2093 žalovaný shrnuje to, co uvedl v napadeném rozhodnutí a na jeho znění částečně odkazuje, když především zdůrazňuje, že výsledky šetření Komise a výsledky šetření OLAF nejsou a ani nemohou být ve vzájemném rozporu, unijní orgány totiž nepostupovaly podle stejné právní úpravy a smysl a cíl jejich postupu nebyl totožný. Obcházení cla, kterým se zabývala Komise, není nijak navázáno na pravidla původu daná celním kodexem a DA a jinak s nimi nesouvisí.
38. K nesprávné výši cla odkazuje žalovaný na napadené rozhodnutí.
39. Dne 26. 01. 2022 zaslal žalovaný soudu doplnění vyjádření k žalobě z téhož dne. V něm odkazuje na judikaturu krajských soudů, konkrétně na rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové – Pardubice ze dne 17. 01. 2022, č. j. 52 Af 28/2021, který řešil skutkově podobnou věc a žalobu zamítl.
40. Žalobkyně se v replíce ze dne 07. 03. 2022 věnuje judikatuře italských soudů a reaguje na argumentaci žalovaného z předchozích vyjádření. Dne 29. 03. 2022 vydal žalovaný doplnění vyjádření k žalobě č. j. 15510-2/2022-900000-311, po němž následovalo další doplnění vyjádření k žalobě ze strany žalovaného ze dne 13. 04. 2022, č. j. 19868-2/2022-900000-311, v nichž reaguje na dodatečná tvrzení žalobkyně.
41. Dne 27. 09. 2023 se žalobkyně obrací na soud s reakcí na vyjádření žalovaného a odkazuje na judikaturu SDEU ve věci Stappert, č. j. C-210/22. Na toto doplnění žaloby reaguje žalovaný dne 06. 10. 2023 písemností č. j. 45743-2/2023-900000-311 a uvádí, že rozsudek, na nějž odkazuje žalobkyně, je na právě projednávanou věc neaplikovatelný.
42. Dne 26. 01. 2024 písemností č. j. 6612/2024-900000-311 žalovaný vyrozumívá soud o podané předběžné otázce, a to usnesením krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci ze dne 21. 01. 2024, č. j. 60 Af 13/2021-184 v tomto znění: „*Soud žádá Soudní dvůr Evropské unie o rozhodnutí o následující předběžné otázce: Je platné základní pravidlo určování původu uvedené u položky 7304 41 harmonizovaného systému popisu a číselného označování zboží stanovené v příloze 22-01 nařízení v přenesené pravomoci 2015/2446 v rozsahu, v němž vylučuje, že pro změnu původu za tepla dokončených trubek položky 7304 11 splňujících normu ASTM A312 je dostačující jejich zpracování za studena (úběrem za studena)?* Na základě toho žalovaný soudu navrhuje, aby řízení přerušil a vyčkal na zodpovězení předběžné otázky položené olomouckým soudem k SDEU.
43. Dne 29. 04. 2024 soud rozhodl usnesením č. j. 10 Af 13/2021-134 o přerušení řízení do rozhodnutí SDEU o předběžné otázce
44. Dne 06. 10. 2025 došla soudu písemnost žalovaného č. j. 38251/2021-900000-311, v němž reaguje na rozhodnutí SDEU ze dne 02. 10. 2025 pod sp. zn. C-86/24, CS STEEL, které odpovídá na položenou předběžnou otázku v bodě 42 tohoto rozsudku.
45. Usnesením soudu ze dne 07. 10. 2025, č. j. 10 Af 13/2021-138 rozhodl soud ve věci tak, že se v řízení pokračuje, neboť důvod jeho přerušení odpadl.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

46. Žalobkyně na rozsudek SDEU pod sp. zn. C86/24 reaguje vyjádřením ze dne 15. 10. 2025, žalovaný na toto vyjádření odpovídá písemností ze dne 27. 10. 2025, sp. zn. 38251/2021-900000-311.

V. Posouzení věci Městským soudem v Praze

47. Městský soud ověřil, že žaloba byla podána včas a jedná se o žalobu přípustnou, splňující všechny formální náležitosti na ni kladené. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal na základě skutkového i právního stavu v době vydání rozhodnutí správního orgánu a v mezích uplatněných žalobních bodů v souladu s § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti.
48. Žaloba není důvodná.
49. Soud nejprve považuje za vhodné konstatovat, že klíčové námitky, které žalobkyně vznáší proti napadenému rozhodnutí, se ve velké míře shodují s námitkami vyjádřenými v odvolacím řízení. Žalovaný se s nimi v napadeném rozhodnutí řádně vypořádal. Žalobkyně v podané žalobě u řady námitek nepolemizuje se závěry žalovaného, pouze setrvává na již vyřčené argumentaci. Správní soud ovšem přezkoumává především rozhodnutí a postup žalovaného správního orgánu, žalobkyně je proto povinna uvést konkrétní argumentaci zpochybňující závěry vyslovené v napadeném rozhodnutí správního orgánu, nikoli opakovat námitky vznesené ve správním řízení (srov. např. rozsudky ze dne 15. 2. 2017, č.j. 1 Azs 249/2016–38, odst. 12, nebo ze dne 29. 1. 2015, č.j. 8 Afs 25/2012–351, odst. 140).
50. Soud je přitom toho názoru, že žalobkyni se v napadeném rozhodnutí dostalo dostatečné a srozumitelné odpovědi na většinu jejích námitek. Vzhledem k tomu, že není smyslem soudního přezkumu stále dokola podrobně opakovat již jednou vyřčené a pouze tak žalobkyni poskytnout „jinou“ či „lepší“ odpověď na její námitky, městský soud bude v průběhu odůvodnění tohoto rozsudku přiměřeně odkazovat na odůvodnění napadeného rozhodnutí, které považuje v této souvislosti za řádné a věcně správné, ztotožňuje se s ním a bere jej za své. K námitkám, které se netýkají polemiky s žalovaným, se proto městský soud vyjádří pouze obecně (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2007, č.j. 8 Afs 75/2005-130 publikovaný pod č. 1350/2007 Sb. NSS, či rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 7. 2007, č.j. 4 As 11/2006-86, ze dne 29. 5. 2013, č.j. 2 Afs 37/2012-47).
51. Soud nejprve vypořádá otázku původu žalobkyní dovezených výrobků, tedy trubek pod tarifním číslem 7304 41, neboť se jedná o pro věc klíčovou otázku. Následně dojde k vypořádání zbylých námitek.

a) K původu trubek

52. Soud vycházel při přezkumu této otázky z následující úpravy.
53. Podle čl. 60 odst. 2 celního kodexu zboží, na jehož výrobě se podílí více než jedna země nebo jedno území, se považuje za zboží pocházející ze země nebo území, kde došlo k jeho poslednímu podstatnému hospodářsky odůvodněnému zpracování nebo opracování, které bylo provedeno v podnicích k tomu vybavených a které vyústilo v nový výrobek nebo představuje důležitý stupeň výroby.
54. Podle čl. 62 celního kodexu je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 284, kterými se stanoví pravidla, podle nichž se zboží, u

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

něhož je nezbytné určit nepreferenční původ pro účely použití opatření Unie uvedených v článku 59, považuje za zcela získané v jedné zemi nebo na jediném území nebo za zboží, k jehož poslednímu podstatnému hospodářsky odůvodněnému zpracování nebo opracování, které bylo provedeno v podnicích k tomu vybavených, a které vyústilo v nový výrobek nebo představuje důležitý stupeň výroby, došlo v jedné zemi nebo na jediném území, podle článku 60.

55. Podle nařízení Komise (EU) 2015/2446 ze dne 28. 07. 2015, kterým se doplňuje celní kodex (dále též „nařízení DA“) se má za to, že u zboží uvedeného na seznamu v příloze 22-01 došlo k poslednímu podstatnému zpracování nebo opracování, které vyústilo v nový výrobek nebo představuje důležitý stupeň výroby, v zemi či na území, kde jsou splněna pravidla stanovená v uvedené příloze nebo která/které je těmito pravidly určena/určeno.
56. Z kapitoly 73 přílohy 22-01 nařízení DA plyne, že se země původu stanoví dle základních pravidel. U položky 7304 41 (tj. u položky, kterou dovezla žalobkyně do ČR) HS5 je uvedeno základní pravidlo, že zboží Trouby, trubky a duté profily, bezešvé, ze železa (jiného než litiny) nebo z oceli tažené za studena nebo válcované za studena (úběrem za studena) nabude zemi původu CTH nebo změnou dutých profilů položky 7304 49. Zkratka CTH přitom dle glosáře přílohy 22-01 znamená změnu daného čísla přesunutím z jakéhokoli jiného čísla.
57. Podle čl. 77 odst. 1 a odst. 2 celního kodexu celní dluh při dovozu vzniká v okamžiku, kdy je zboží, které není zbožím Unie a které podléhá dovoznímu clu, propuštěno do jednoho z těchto celních režimů: a) propuštění do volného oběhu, včetně propuštění podle ustanovení o konečném užití; b) dočasné použití s částečným osvobozením od dovozního cla.
58. Podle čl. 77 odst. 3: dlužníkem je deklarant. V případě nepřímého zastupování je dlužníkem také osoba, na jejíž účet je celní prohlášení činěno.
59. Podle čl. 85 odst. 1 celního kodexu částka dovozního nebo vývozního cla se stanoví na základě pravidel pro výpočet cla, která se na dané zboží vztahovala v okamžiku, kdy celní dluh u tohoto zboží vznikl.
60. Podle čl. 1 odst. 1 antidumpingového nařízení se ukládá konečné antidumpingové clo z dovozu bezešvých trubek a dutých profilů z nerezavějící oceli (jiných než s připojeným příslušenstvím, vhodných pro vedení plynů nebo kapalin, pro použití v civilních letadlech), v současnosti kódů KN 7304 11 00, 7304 22 00, 7304 24 00, ex 7304 41 00, 7304 49 10, ex 7304 49 93, ex 7304 49 95, ex 7304 49 99 a ex 7304 90 00 (kódy TARIC 7304 41 00 90, 7304 49 93 90, 7304 49 95 90, 7304 49 99 90 a 7304 90 00 91), pocházejících z Čínské lidové republiky (ČLR).
61. Podle čl. 1 odst. 2 antidumpingového cla se sazba konečného antidumpingového cla, která se použije na čistou cenu s dodáním na hranice Unie před proclením, pro výrobek popsany v odstavci 1 a vyráběný níže uvedenými společnostmi, různí v závislosti na společnostech, od kterých trubky pocházejí, a pohybuje se v rozmezí od 48,3 % do 71,9 %.
62. Mezi stranami není sporu o tom, že žalobkyně dovezla na území České republiky trubky pod tarifním označením 7304 41. Není sporu ani o tom, že tyto trubky poskytla společnost Maxim Tubes, obchodní partner žalobkyně, jež trubky pod tarifním číslem 7304 41 získala zpracováním trubek z Číny za studena, a že výchozí trubky splňovaly normu ASTM A312.
63. Pro celou věc je podstatné, že tyto výchozí trubky z Číny, ze kterých byly výsledně zpracovány žalobkyní dovezené trubky, indická společnost dovážela pod tarifním číslem Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

7304 11. Tento závěr žalovaný dle soudu dostatečně odůvodnil, když jej postavil nejen na závěrečné zprávě OLAF, ale i a na vyjádření samotné Maxim Tubes (str. 12 napadeného rozhodnutí), na povolení, jež udělila indická vláda (str. 17 napadeného rozhodnutí), a na dopisu indické vlády, představujícímu vyjádření k OLAF, ze dne 03. 07. 2020 (str. 24 napadeného rozhodnutí). Žalovaný sice v napadeném rozhodnutí připouští variantu jiného tarifního čísla, konkrétně 7304 49, které zahrnuje i duté profily, u nichž by byla změna původu přípustná, ovšem jak v napadeném rozhodnutí na str. 12 uvádí, jednalo se v období od roku 2015 do roku 2018 o 149 položek tohoto tarifního čísla z celkových 12 484 položek za toto období. V návaznosti na žalovaným provedené důkazy bylo dle soudu dostatečně určité prokázáno, že v řešeném případě nedošlo k výrobě trubek z dutých profilů či trubkových polotovarů (v kontextu rozsudku SDEU ze dne 21.09.2023, sp. zn. C-210/22, srov. bod 66, který staví trubkové polotovary na roveň dutých profilů) tarifního čísla 7304 49, ale z trubek 7304 11. Ostatně, pokud žalobce chtěl tento závěr žalovaného zvrátit, mohl a měl tak podle § 92 odst. 3 učinit. Nicméně se tak nestalo, žalobce v tomto směru v žalobě ani netvrdí, že by se jednalo o jiný druh výchozího materiálu v podobě trubkových polotovarů či dutých profilů, a proto soud s ohledem na výše zmíněné uzavírá, že trubky 7304 41 dovezené do ČR byly získány z čínských trubek tarifního čísla 7304 11. Proto na právě projednanou věc lze uplatnit rozsudek SDEU ze dne 02. 10. 2025, sp. zn. C-86/24 (dále též „rozsudek ve věci CS STEEL a. s.“), kterým byla řešena předběžná otázka krajského soudu v Hradci Králové – pobočka Pardubice, a kvůli čemuž soud přerušil toto řízení.

64. V rozsudku ve věci CS STEEL a. s. SDEU zjednodušeně konstatoval, že trubky položky 7304 41, které byly získány přepracováním čínských trubek tarifní položky 7304 11, indický původ nezískaly. SDEU uzavřel, že pokud výchozí trubky splňují normu ASTM A312 a jsou již hotovým výrobkem, jako v právě projednávaném případě, pak jejich zpracování za studena nepředstavuje „poslední podstatné zpracování“ ve smyslu čl. 60 odst. 2 celního kodexu, a tudíž nemění původ výrobku. Všechna kritéria, předvídaná rozsudkem ve věci CS STEEL a. s., tak byla splněna a jsou na právě projednávanou věc použitelná.
65. SDEU ve výše zmíněném rozsudku cituje Komisi, která tvrdí, že „soulad trub a trubek pocházejících z Číny, dovezených do Indie a spadajících do položky 7304 11 HS s normou ASTM A312 dokládá, že tyto výrobky již byly konečnými výrobky, které nemohly být předmětem podstatného hospodářsky odůvodněného zpracování vedoucího ke změně původu a „Komise rovněž v podstatě tvrdí, že zpracování trub a trubek položky 7304 11 HS za studena, které má za následek jejich změnu takovým způsobem, že spadají do položky 7304 41 HS, nevede k tomu, že by získaly určení a složení, které dosud neměly, jelikož posledními kvalitativními změnami prošly při zpracování za tepla, které vedlo k jejich zařazení do první položky. Podle ní totiž takové zpracování těchto trub a trubek za studena sice vede k nezvratným změnám těchto výrobků, především zmenšením jejich rozměrů, ale nebrání tomu, aby byly používány pro plynovody a ropovody a splňovaly normu ASTM A312, jak se shodují všichni zúčastnění, kteří předložili Soudnímu dvoru vyjádření. Komise uvádí, že se tím uvedené zpracování za studena liší od zpracování za studena v případě trubkových polotovarů, což jsou meziprodukty, kterých se týká rozsudek ze dne 21. září 2023, Stappert Deutschland (C-210/22, EU:C:2023:693), a které spadají do položky 7304 49 HS.“ SDEU shrnuje, „že zpracování trub a trubek položky 7304 11 za studena, které má za následek jejich změnu takovým způsobem, že spadají do položky 7304 41, sice může znamenat podstatnou změnu jejich vlastností, avšak nevede jen z tohoto důvodu ke změně původního určení a složení těchto trub a trubek.“ SDEU si není vědom skutečnosti, která by mohla rozporovat platnost základního pravidla formulovaného v bodu 56 tohoto rozsudku (tedy že změna původu může nastat buď CTH nebo změnou dutých profilů Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

položky 7304 49) a uzavírá, že základní pravidlo platí a „rozdíl v zacházení, pokud jde o určení původu, mezi zpracováním trub a trubek položky 7304 11 za studena a zpracováním trub a trubek položky 7304 49 za studena, zavedený základním pravidlem, je objektivně odůvodněný. Komise se tedy přijetím tohoto pravidla nedopustila zjevně nesprávného posouzení.“

66. Soud tedy na základě tohoto rozhodnutí SDEU dospěl k závěru, že žalobcem dovezené trubky z Indie nezískaly nepreferenční indický původ a na jejich dovoz se vztahuje antidumpingové nařízení a v souvislosti s tím i antidumpingové clo.

b) Ke zbylým námitkám

67. Žalobkyně namítá údajnou překvapivost rozhodnutí, nemožnost se vyjádřit k nově zjištěným skutečnostem a nedostatky v provedeném dokazování.
68. Soud má za to, že žalobkyně v tomto ohledu nebyla na svých právech zkrácena. Žalovaný provedl v souladu s daňovým řádem dokazování, seznámil žalobkyni s důkazy i se závěry, které z nich vyvodil, a umožnil jí reagovat. Není pravdou, že by se skutkové a právní závěry, které byly žalobkyni sděleny, lišily od závěrů napadeného rozhodnutí. Napadené rozhodnutí je pouze rozšiřuje. V podrobnostech soud odkazuje na napadené rozhodnutí (str. 44) a podpůrně též na vyjádření žalovaného ze dne 16. 08. 2021, č. j. 38251-2/2021-900000-311, v němž se žalovaný vyjadřuje k údajným novým skutečnostem a odkazuje na konkrétní strany napadeného rozhodnutí, kde lze jednotlivé závěry konfrontovat s námitkami žalobce. K absenci výslechu znalce Vidaypatihho G. Vyase soud odkazuje na str. 45-46 napadeného rozhodnutí. S odůvodněním žalovaného se soud ztotožňuje.
69. K námitkám vztahujícím se k použitelnosti závěrečné zprávy OLAF a podjatosti znalce, z jehož posudku tato vychází, soud odkazuje na str. 9-14 a 46 napadeného rozhodnutí, kde žalovaný popisuje, jak přistupoval k závěrečné zprávě OLAF a znalci. Se závěry, k nimž žalovaný dospěl, se soud ztotožňuje. V této souvislosti soud neshledal důvodnou ani námitku směrem ke znaleckému posudku č. 6/21, který žalobce předložil – jeho závěry totiž ve světle rozsudku SDEU ze dne 02. 10. 2025, sp. zn. C-86/24 nejsou podstatné, jelikož bylo postaveno najisto, že zpracování výchozích trubek nezakládá ve smyslu čl. 60 odst. 2 celního kodexu změnu země původu a že v případě výchozích trubek se nejednalo o duté profily či polotovary.
70. K údajné neúplnosti správního spisu soud odkazuje na str. 47-48 napadeného rozhodnutí. Doplnuje, že dle odborné literatury „[ř]ízení před správním soudem není pokračováním správního řízení. Soud nepokračuje ve správním řízení v "třetí instanci", nýbrž jen kontroluje, zda je rozhodnutí správního orgánu v souladu s právem a zda správní orgán v souladu s právními předpisy správně zjistil skutkové okolnosti relevantní pro rozhodnutí.“ (KÜHN, Z., KOCOUREK, T. a kol. *Soudní řád správní: Komentář*. [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2025-11-6]. ASPI_ID KO150_2002CZ. Dostupné z: www.aspi.cz. ISSN 2336517X.). Soud má za to, že správní orgány v tomto případě dostatečně zjistily skutkový stav, a to na základě relevantních důkazních prostředků. Svůj postup přezkoumatelným způsobem odůvodnily. Skrze více než čtyřicetistránkové odůvodnění jsou jasné patrné úvahy, kterými se žalovaný řídil, tyto úvahy jsou navíc podepřeny odkazy na důkazní prostředky, z nichž při rozhodování vycházel. Tato námitka rovněž není důvodná.
71. Žalovaný dle žalobce též bagatelizoval závěry Komise v rozhodnutí PNK č. 2093. V souvislosti s tím odkazuje soud na str. 14-18 napadeného rozhodnutí. Souhlasí s žalovaným, že v případě rozhodnutí PNK č. 2093 se Komise nezabývala platnými pravidly

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

původu (což je jádrem tohoto sporu), ale zjišťovala, zda nedochází k obcházení antidumpingového cla. Závěry Komise o tom, že přepracování trubek v Indii je hospodářsky opodstatněné a odůvodněné, nemohou být ztotožňovány s nárokem na změnu místa původu z Číny na Indii. Komise pouze zjistila, že zpracováním výchozích materiálů v Indii nedochází k obcházení antidumpingového cla a že toto zpracování má svůj ekonomický, technologický i hospodářský smysl. To ale neznamená, že takto zpracované trubky automaticky získají nepreferenční původ v Indii. Ostatně tento závěr byl potvrzen rozsudkem ve věci CS STEEL, tato námitka tedy nemá opodstatnění.

72. Dle názoru soudu i sazba cla ve výši 71,9 % byla žalovaným aplikována v souladu s antidumpingovým nařízením. Na základě jeho znění lze bezpochyby seznat, že má-li deklarant zájem o nižší sazbu, musí být procesně aktivní, a to minimálně v tom, že musí předložit platné obchodní faktury, které splňují požadavky stanovené v příloze II. Není-li tato faktura předložena, použije se celní sazba platná pro všechny ostatní společnosti, tedy 71,9 % (viz. čl. 1 odst. 2 a 3 antidumpingového nařízení). Jelikož žalobce nárok na nižší sazbu cla neprokázal, nemůže ji automaticky očekávat.

VI. Závěr a náklady řízení

73. Pro celou věc bylo klíčové posoudit, zda žalobkyní dovezené trubky získaly jejich zpracováním v Indii nepreferenční původ, nebo naopak, zda jejich zpracování nestačí k získání nepreferenčního původu a trubky i přes určitou míru zpracování zůstávají původu čínského. To má zásadní vliv na to, zda se na ně vztahuje či nevztahuje antidumpingové clo. Zatímco na výrobky indického původu se antidumpingové nařízení, resp. antidumpingové clo, nevztahuje, na výrobky čínského původu je tomu naopak. Na základě pravidla obsaženého v čl. 60 odst. 2 celního kodexu zboží, na jehož výrobě se podílí více než jedna země nebo jedno území, se považuje za zboží pocházející ze země nebo území, kde došlo k jeho poslednímu podstatnému hospodářsky odůvodněnému zpracování nebo opracování, které bylo provedeno v podnicích k tomu vybavených a které vyústilo v nový výrobek nebo představuje důležitý stupeň výroby. Celní kodex je poté doplněn nařízením 2015/2446, jehož příloha 22-01, kapitola 73, upravuje pravidla pro určování země původu zboží, mimo jiné i trubek pod tarifním číslem 7304 41, které dovezl žalobce.
74. Zásadní dle názoru soudu je, z jakého výchozího materiálu byly výsledné výrobky dovezené žalobkyní vytvořeny. Soud dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí přesvědčivě prokázalo, že indický výrobce Maxim Tubes, tedy obchodní partner žalobkyně, nakupoval čínské trubky pod tarifním číslem 7304 11, a z nich pak následně zpracovával výsledné produkty pod tarifním číslem 7304 41, které žalobkyně přivezla do České republiky. Nejenom ze závěrečné zprávy OLAF, ale i z vyjádření samotného výrobce, jakož i z dalších důkazů v daňovém řízení provedených, vyplývá, že trubky z Číny byly v předmětném období (2015-2018) dováženy v drtivé většině případů pod tarifním číslem 7304 11. Počet trubek, a zvláště trubkových polotovarů či dutých profilů, dovážených v tomto období pod jinými tarifními čísly, je marginální (od roku 2015 do roku 2018 se jednalo pouze o 149 položek pod tarifním číslem 7304 49 z celkového počtu 12 484 položek – viz. str. 12 napadeného rozhodnutí). Ostatně tento závěr žalobkyně v žalobě nerozporuje a v daňovém řízení neprokázala, že by tomu bylo jinak a že by zrovna jí dovezené zboží bylo firmou Maxim Tubes zpracováno z jiného tarifního čísla než z čísla 7304 11, resp. že by bylo zpracováno z dutých profilů či trubkových polotovarů tarifního čísla 7304 49. Na celou věc jsou tak bezezbytku použitelné závěry rozsudku SDEU ze dne 02. 10. 2025, sp. zn. C-86/24, CS STEEL. V dané věci lze tedy konstatovat, shodně jako v případě řešeném SDEU, „že Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

zpracování trub a trubek položky 7304 11 HS za studena, které má za následek jejich změnu takovým způsobem, že spadají do položky 7304 41 HS, sice může znamenat podstatnou změnu jejich vlastností, avšak nevede jen z tohoto důvodu ke změně původního určení a složení těchto trub a trubek“ a „[s] ohledem na všechny předcházející úvahy je třeba na položenou otázku (její znění viz bod 48 tohoto rozsudku – pozn. soudu) odpovědět tak, že její přezkum neodhalil žádnou skutečnost, kterou by mohla být dotčena platnost základního pravidla (bod 56 tohoto rozsudku – pozn. soudu) (rozsudek SDEU ze dne 02. 10. 2025, sp. zn. C-86/24).

75. Soudu nezbyvá než tyto závěry přijmout. Není pochyb o technické, energetické a hospodářské náročnosti zpracování provedeného firmou Maxim Tubes. Není pochyb ani o potřebnosti a opodstatněnosti takového zpracování. Judikatura SDEU ve spojení s celním kodexem a nařízením v přenesené pravomoci 2015/2446 (resp. s jeho přílohou 22-01) ovšem dává jednoznačnou odpověď na to, které procesy jsou natolik významné, že odůvodňují změnu země původu odvozenou z nákupu výchozí suroviny (v tomto případě Čína), na zemi, v níž došlo k podstatnému zpracování (v tomto případě Indie). V případě projednávaném zdejším soudem požadovaná kritéria pro změnu země původu splněna nebyla, a proto je třeba uzavřít, že trubky přivezené žalobkyní pod tarifním číslem 7304 41, vyrobené z trubek pod tarifním číslem 7304 11, nezískaly původ v zemi zpracování, v Indii, ale ve světle judikatury EU zůstávají původem čínské. Na výrobky dovezené žalobkyní se tak vztahuje antidumpingové clo a napadené rozhodnutí v tomto kontextu ob stojí.
76. Soud dále neshledal relevantními ani ostatní námitky žalobkyně směřující především k daňovému procesu. Žalovaný dostatečně vysvětlil, jak přistupoval k závěrečné zprávě OLAF, dostatečně konfrontoval její závěry se závěry Komise PNK č. 2093 a konstatoval, že nejsou v rozporu. Vypořádal se i se zbylými námitkami žalobkyně spočívajícími v nedostatečně zjištěném skutkovém závěru. V daňovém procesu nebyla porušena její práva a napadené rozhodnutí je zákonné.
77. O nákladech řízení rozhodl soud výroky II. a III. podle § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., dle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. S ohledem na to, že žalobkyně ve věci úspěšná nebyla, nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, kterému by jakožto úspěšnému účastníkovi řízení náležela náhrada nákladů řízení, soud tuto náhradu nepřiznal, neboť mu nad rámec běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 19. prosince 2025

JUDr. Ing. Viera Horčicová v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.